

[Undervisningsministeren]

lige løsninger på disse problemer. Vanskeligheden ved at finde den ligger i, at man skal forsøge at få to så at sige modsatrettede tendenser til at gå i spand med hinanden.

På den ene side har eleverne behov for den sociale tryghed, der kan opnås i en fast etableret gruppe, nemlig klassen, og lærerne har et ønske om at kunne etablere samarbejdsmuligheder mellem fagene. Og på den anden side har den enkelte elev sine særlige behov og interesser, som man gerne vil imødekomme i en vis udstrækning, ligesom der jo også er et samfundsmæssigt behov for, at nogle elever opnår en uddybet faglig viden på forskellige områder.

De øjeblikkelige forsøg understreger klart nogle fordele ved en fælles 1. g. som et led i en mulig løsning, og det er et af de forhold, som man efter min opfattelse kunne lade indgå med vægt i de videre overvejelser om eventuelle strukturændringer. En sådan fælles 1. g. ville siden kunne følges op af begrænsede tilvalgsmuligheder i 2. og 3. g.

Noget tyder også på, at der kan være fordele ved kun at arbejde med store tilvalgsfag med relativt mange timer, således at eleverne får lejlighed til virkelig at fordybe sig i et bestemt fagligt stof og lære at anvende nogle mere komplicerede faglige metoder.

En tilvalgsordning ville også give en større smidighed med hensyn til at tilbyde andre fag på højt niveau, end det kendes i dag, f.eks. fag som kemi, datalogi, mediefag og også andre kreative fag end musik. En struktur af den nævnte art ville eventuelt kunne kombineres med en mere smidig afvikling af skoleåret, der i perioder tillader en virkelig fordybelse i fagligt stof.

Som afslutning vil jeg gerne vende tilbage til, hvad jeg understregede i min indledning, nemlig at de forsøg, der foregår, ikke i sig selv er svaret på, hvordan fremtidens problemer skal løses, men de kan give en mængde erfaringer, der kan benyttes, den dag man har gjort sig klart, hvad man vil.

Det er vigtigt, at disse erfaringer samles og vurderes, ikke blot som det sker nu, f.eks. i direktoratets interne arbejdsgruppe, men sådan at de kommer til at indgå i den offentlige debat set i lyset af forskellige mulige mål med gymnasiet og sat i relation til anden viden, som man kan komme i besiddelse af.

Eva Møller (KF):

Det er lykkedes socialdemokratiet gennem en forfejlet økonomisk politik at gøre Danmark fattigt. Men som det er sagt af Frederik den Sjette: fordi vi er fattige, behøver vi ikke at blive dumme.

For det konservative folkeparti har det været og vil altid være en mærkesag at sikre et godt uddannelsesniveau. Derfor ønsker vi at bevare en studentereksamen som en almindelig og studieforbereende eksamen. Socialdemokratiet har med sine tanker om, at det, ikke alle kan lære, skal ingen lære, og med sine ønsker om en enhedsskole ødelagt store dele af det danske uddannelsessystem.

Der kan tænkes tre mulige alternativer efter folkeskolen. Dels en erhvervsforberedende, dels en studieforbereende, dels en almindelig uddannelse, men det må være en ret for de unge, der gennem et 9-årigt forløb i folkeskolen har – med denne skoleforms egne ord – tilegnet sig viden, færdigheder og evne til selvstændig vurdering og stillingtagen, at have mulighed for at vælge, hvilken af de tre nævnte muligheder de vil satse på.

Det er store krav at stille til en uddannelse, at den skal være både studieforbereende og almindelig, men i netop disse krav ligger jo helt tydeligt, at den pågældende uddannelse ikke skal give nogen umiddelbar erhvervskompetence. Derfor må det være en helt klar forpligtelse for enhver regering og ethvert ansvarligt parti at sikre, at den store del af ungdommen, der har et ønske om en erhvervsuddannelse, tilsvarende har lige så gode muligheder for at modtage en uddannelse, der tilgodeser deres interesser.

Men vi ved, at netop på dette felt har den nuværende regering og dens forgængere svigtet totalt. Man har i den grad tilgodeset det mål, at alle, der ønskede det, kunne få en gymnasieplads, at man ikke tilsvarende har kunnet sikre, at alle, der ønskede en plads i en erhvervsuddannelse, kunne få den. Derfor er det nødvendigt, at vi i de kommende år samtidig arbejder for dels at sikre, at gymnasiets høje faglige niveauer opretholdes, dels at udbygge en vifte af alternative muligheder for den del af Danmarks ungdom, der ikke har lyst til en længerevarende teoretisk uddannelse. Det er spild af ressourcer både for